

Sygn. akt: X C 1440/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej U. P. kwoty 6 040,81 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał m. in., że pozwana zawarła w dniu 20 września 2006 r. z (...) Bank (...) S.A. umowę bankową, jednakże nie wywiązała się z zaciągniętego zobowiązania. Powód zaznaczył, że nabył przedmiotową wierzytelność od (...) Banku S.A. umową cesji z dnia 4 lutego 2016 r.. Na zadłużenie dochodzone pozwem składają się: kwota 3 281,56 zł tytułem należności głównej wynikająca z zawartej umowy, kwota 6,66 zł tytułem odsetek naliczonych przez wierzyciela pierwotnego, kwota 2 307,20 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez wierzyciela pierwotnego oraz kwota 445,39 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych przez powoda od dnia cesji do dnia poprzedzającego złożenie pozwu. Strona powodowa zaznaczyła, że dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 21 marca 2017 r. podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu.

Pozwana nie odniosła się do żądania pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 maja 2015 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. zawarł z (...)Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności wynikających z zaciągniętych i nie spłaconych pożyczek i kredytów, zgodnie z treścią załącznika nr 1A i 1 B do umowy.

W dniu 21 marca 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) przeciwko dłużnicze U. P. na kwotę 6 040,81 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych nr (...) z dnia 21 marca 2017 r. k. 7, umowa przelewu wierzytelności z dnia 15 maja 2015 r. wraz z wyciągiem z załącznika do tej umowy k. 8-13)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda.

Analiza dokumentów dołączonych do pozwu nie pozwoliła, wbrew oczekiwaniom powoda, na poczynienie jakichkolwiek wiarygodnych ustaleń zgodnych z twierdzeniem pozwu, które uzasadniałyby zasądzenie kwoty objętej pozwem.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, stawiając tezę o istnieniu wymagalnej wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanej, nie przedłożył na tą okoliczność żadnych wiarygodnych dowodów. Nie sposób bowiem uznać, że dokumentami takimi są złożone przez powoda: umowa cesji z dnia 15 maja 2015 r., wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, kserokopia wezwania do zapłaty, które nie zostało doręczone pozwanej, czy też wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powód co prawda przedstawił umowę przelewu wierzytelności z dnia 15 maja 2015 r., jednak nie przedłożył załącznika nr 1 do umowy podpisanego przez obie strony transakcji, a jedynie W. z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 13), gdzie wskazano, jakie kwoty składają się na zadłużenie pozwanej. Opisany wyciąg może być uznany jedynie za dowód tego, że wyciąg taki został wygenerowany i podpisany przez profesjonalnego pełnomocnika powoda. Podlega on ocenie jedynie jako dokument prywatny, stanowiący wyłącznie

jednostronne oświadczenie strony powodowej, żywnie zainteresowanej wynikiem postępowania. Okoliczności sprawy nie pozwalają na oparcie na nim stanu faktycznego co do treści, które są w nim zawarte. Powód miał bowiem możliwość przedłożenia załącznika do umowy cesji, który w sposób przewidziany w tej umowie jednoznacznie obrazowałby wolę obu stron co do wskazania przejścia konkretnej, zindywidualizowanej wierzytelności na rzecz powoda – stosownie do treści art. 509 § 1 i 2 k.c., jednakże tego zaniechał.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające i na ich podstawie nie można ustalić ani legitymacji czynnej powoda, ani też zasadności i wysokości roszczenia wobec pozwanej.

Z uwagi na postawę pozwanej, która pomimo prawidłowego wezwania na termin rozprawy, doręczenia odpisu pozwu, nie zajęła żadnego stanowiska w sprawie, zastosowanie miał przepis art. 339 § 2 kpc, zgodnie z którym, jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu poza rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2 cyt. artykułu).

Przepis ten nie ustanawia więc bezwzględnego nakazu uznawania za prawdziwe twierdzeń strony powodowej. Wprowadza zaś domniemanie, że prawdziwe są twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, czy w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Domniemanie powyższe jest jednak wzruszalne. Sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, sąd nie może wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. (por. wyrok SN z dnia 23 września 1997 r., I CKU 115/97)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż twierdzenia pozwu w konfrontacji z dołączonymi do niego dokumentami wywołują uzasadnione wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda przytoczonych w pozwie.

Powód nie udowodnił dochodzonego pozwem roszczenia ani co do zasady, ani co do jego wysokości.

Stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda, tj. umowy cesji z dnia 15 maja 2015 r. i wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 21 marca 2017 r. Należy wskazać, że Sąd na podstawie zaoferowanych przez powoda dowodów, nie był w stanie poczynić jakichkolwiek dodatkowych ustaleń faktycznych w sprawie, poza opisanymi powyżej. Powód nie przedstawił bowiem żadnych dokumentów źródłowych wskazujących na podstawę, wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozwem. Tymczasem zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Strona powodowa powinna zatem udowodnić wszystkie okoliczności, z których wywodziła swe roszczenie, licząc się z oddaleniem powództwa w przypadku ich nieudowodnienia. W przedmiotowej sprawie powód dochodził wierzytelności z tytułu umowy bankowej, która łączyła pozwaną z (...) Bank (...) S.A. Z umowy tej powód - powołując się na fakt sprzedaży wierzytelności - wywodził swoje roszczenie o zapłatę łącznej kwoty 6 040,81 zł. Powód nie przedstawił jednak żadnych dowodów, aby jego, czy też jego poprzednika prawnego łączyła z pozwaną przedmiotowa umowa bankowa. Przede wszystkim nie przedstawił tej umowy, nie wykazał też jakie ewentualnie należności pozwany powinien regulować w związku z zawartą umową. Nie udowodnił zatem w żaden sposób, że wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem przysługiwała jego poprzednikowi. Okoliczność zawarcia przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym umowy kredytu nr (...) wynika jedynie z treści wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda. Tymczasem nie jest wystarczającym dla udowodnienia roszczenia objętego pozwem powołanie się na wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, gdyż w postępowaniu cywilnym nie ma on mocy dokumentu urzędowego, co wynika wprost z art. 194 ust. 2 Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014r. , poz. 157 j.t.). Nie wiadomo zatem na jakiej podstawie powód dochodzi kwoty roszczenia objętego pozwem i w jaki sposób ją wyliczył.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie wymienionych przepisów, uznając roszczenie pozwu za nieudowodnione, powództwo oddalił.

SSR Magdalena Wołejko-Czubek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

O., dnia 21 lipca 2017 r.